

Prometheus

Et månedligt nyhedsbrev fra Schiller Institutet

årgang 17 nr. 12

december 2005

VELFÆRD TIL ALLE

Slanger læsper, fordi de taler med kløvet tunge. Og samme karakteristiske hissen bliver også hørbar, når nogen forsøger at lægge tilstrækkeligt med »spin« på deres budskab. På side to i Velfærdskommissionens rapport kan man læse, at den på ingen måder har til sinds »at ændre ved de dybtliggende værdier bag det samfund, vi har bygget op«. Ifølge kommissionen er disse værdier »en integreret del af vores samfund og kultur og skal bevares«. Alligevel kan man mange sider senere læse, at vi skal til at betale for at gå til lægen, at efterlønnen skal afskaffes, pensionsalderen hæves, og at det skal koste op til tredive tusinder kroner om året at gå på universitet og andre højere læreanstalter. Og så skal studenterne lækkes til bøgerne, så de kommer hurtigere ud for at tjene til føden. Endelig skal skatterne sænkes, så Danmark bliver et mere attraktivt hjørne af det globaliserede paradys. Vi skal bare tage et ordentligt bid af æblet.

I verden omkring os vokser fattigdommen med skrækindjagende hast. Og den er ikke »relativ«, som Velfærdskommissionen kalder den elendighed, vi finder her til lands. Den er absolut. Den har hæsligt ansigt af sygdom og fysisk fordærv. Hundrede millioner af menneskeliv spildes og går til. Rundt om i dette hav af fattigdom sidder nogle få millioner på øer af relativ »rigdom« og producerer varer til Den vestlige Verdens forbrug. De tjener lidt mere end deres nabo. Men samlet set kaster eksporten ikke nok af sig til at højne den almene levestandard. Det kaldes »globalisering«. I gamle dage hed det udbytning.

Ifølge Velfærdskommissionen kan diskussionen om velfærdssamfundet ikke være en diskussion om at bevare det eksisterende, fordi verden hele tiden forandrer sig. I samme åndedrag antager den, at globaliseringen er kommet for at blive. Her tager den grimme fejl. I USA er Det demokratiske Parti for alvor ved at ruste sig til en genoplivning af Franklin D. Roosevelts velfærdsstat, når det nationale mareridt kaldet Bush-regeringen er ovre. Investeringer i forskning og højteknologi skal puste nyt liv i de hendøende nordamerikanske industriområder. Og man vil ikke længere acceptere, at den amerikanske økonomi tvinges ind i et »kapløb mod bunden« gennem en ukontrolleret lavlønskoneurrence. Derfor skal de globale spilleregler laves om. Og det har USA som bekendt tradition for.

På et seminar for diplomater og erhvervsfolk i Berlin understregede den fhv. demokratiske præsidentkandidat Lyndon LaRouche, at et lands økonomiske velstand og produktivitet skal måles på hele befolkningen, og ikke kun et lille bedrestillet udsnit. Et nyt Bretton Woods-finanssystem med faste valutakurser vil beskytte de enkelte samfundsøkonomier, så sand global produktionsparitet kan etableres over to til tre generationer. Det vil give velfærd til alle over hele kloden, også i Danmark.

REVOLUTION PÅ VEJ I USA

Den 6.-7. december samledes diplomater, økonomer, politiske rådgivere og ledende forretningsfolk fra **USA, Rusland, Tyskland, Kina, Pakistan, Frankrig, Italien** og **Danmark** til et strategisk-politisk seminar i **Berlin**, arrangeret af *Prometheus'* samarbejdspartner *Executive Intelligence Review*, for at høre den fhv. demokratiske præsidentkandidat **Lyndon LaRouche** give en førstehåndsberetning om den politiske situation i **Washington**. Det primære fokus for de to dages intense diskussioner var den globale betydning af det markante politiske skred, der er under opbygning i **Det demokratiske Parti** og dele af **Republikanerne** samt ledende kredse i det amerikanske erhvervsliv og fagbevægelse. Medens man i **Europa** og den øvrige verden intet har fulgt de voksende skandaler omkring **Bush-regeringen**, har kun de færreste udenfor USA en fornemmelse af, hvor store indenrigs- og udenrigspolitiske forandringer der er i vente, når først vicepræsident **Dick Cheney**, forsvarsminister **Donald Rumsfeld** og i sidste ende præsident **George W. Bush** ikke længere residerer i **Det hvide Hus**.

I sine indledende bemærkninger beskrev LaRouche udviklingen i Washington som en parallel til den berømte »**Boldhus-ed**« fra den **20. juni 1789**, der blev indledningen til **Den franske Revolution**. Kongen havde låst medlemmerne af tredjekammeret ude fra parlamentsbygningen, men i stedet mødtes de i en nærliggende sportshal, hvor de svor at fortsætte deres møder indtil en ny forfatning var skrevet. Samme fælles fodslag er i dag ved at blive etableret indenfor Det demokratiske Parti og blandt ledende kredse i erhvervslivet og fagbevægelsen. Målet er at redde **De forenede Stater** fra det mareridt, som George W. Bush' regime repræsenterer, og genetablere USA som verdens førende industrination.

Den **20. oktober** sendte senator **Hillary Clinton** et brev til præsident Bush og foreslog et topmøde om krisen i den amerikanske automobilektor. Samtidig havde Det demokratiske Parti iværksat en undersøgelse af krisen i den amerikanske produktive sektor. I en tale på **Harvard Universitetet** i **Boston** den **2. december** præsenterede den demokratiske mindretalsleder i **Repræsentanternes Hus**, **Nancy Pelosi**, første del af Det demokratiske Partis nye »revolutionære« program, som LaRouche refererede til. Under overskriften »*En ny æra med amerikanske nyskabelser og konkurrence*« fremlagde Pelosi de overordnede konklusioner på en flere måneder lang udredning af den økonomiske krise i USA, hvor ledende demokrater har rejst landet rundt til møder med erhvervsledere, forskere og fagforeningsfolk for at høre deres bud på en samlet national løsning.

Og som LaRouche har insisteret på i årevis, er Det demokratiske Parti nu rede til at søge tilbage til USA's oprindelige kulturelle og politiske rødder. Nancy Pelosi sagde indledningsvis: »Selve De forenede Staters eksistens har sin rod i iværksætterånden. Landets grundlæggere var overbeviste om, at de var i gang med at forandre verden, og de havde stor tiltro til fremtiden. Denne selvsikkerhed og tillid til fremtiden er afspejlet i De forenede Staters nationale segl, hvor der står præget på latin: »*Novus ordo seclorum*«, »En ny orden for århundreder«. Forestil jer deres vision. Ved at etablere denne nye orden, udvidede grundlæggerne vor horisont, fik vort land til at vokse og skabe forestillingen om en bedre verden. De forstod også, at det er hver generations ansvar at gøre Amerika bedre for den næste – for eftertiden.«

»Som præsident **Kennedy** sagde, da han forpligtede vort land til at sende en mand til månen: »Dette lands høje løfter kan kun opfyldes, hvis vi er de første, og derfor agter vi at være de første. Vort lederskab indenfor videnskab og industri, vore håb for fred og sikkerhed, vore forpligtelser overfor os selv og andre, kræver i forening, at vi gør denne indsats«. Som svar på præsident Kennedys opfordring til lederskab indenfor videnskab og industri opbyggede **Amerika** verdens mest dynamiske økonomi og blev verdens leder indenfor videnskabelige opdagelser og nyskabelser«.

Men medens den øvrige verden i de efterfølgende årtier har kæmpet for at efterligne den amerikanske økonomiske model, har USA selv langsomt givet slip, sagde Nancy Pelosi. Investeringerne i uddannelse og infrastruktur er faldet tilbage, og i **2005** vil der kun komme **70.000** ingeniører ud af de amerikanske læreanstalter, medens **Indien** vil dimittere **350.000** og **Kina** **600.000**. Og de samme lande satser stort på grundforskning og udvikling. I USA er de offentlige investeringer i forskning og udvikling faldet støt siden **1987**.

Nancy Pelosi fortalte, at under møderne med virksomhedsledere og investeringsekspertter fra de højteknologiske kraftcentre i **Boston, Silicon Valley, Seattle, Chicago**, det nordlige **New Jersey** og forskningstrekanten i **North Carolina** sagde alle samstemmende, at det var skole- og universitetssystemet og den offentlige infrastruktur, der havde lagt grunden til deres succes, men de advarede alle om, at USA's offentlige investeringer ikke længere holder trit med udfordringerne i den globale økonomi.

Derfor vil Det demokratiske Parti nu fremlægge forslag til en massiv udvidelse af de offentlige investeringer i det amerikanske skolesystem, med hovedvægten lagt på videnskab. Over de næste **fire år** skal nye offentlige stipendier skaffe det økonomiske grundlag for, at der udklækkes yderligere **100.000** forskere, matematikere og ingeniører fra de amerikanske højere læreanstalter. Dertil kommer en fordobling af de offentlige tilskud til videnskabelig grundforskning, og den private forskning og udvikling skal understøttes af en fuldstændig modernisering af skattefradragssystemet. Små og nye virksomheder skal have adgang til billige sundhedsforsikringer for de ansatte, og hele energisektoren skal udvikles, så USA kan blive selvforsynende indenfor det næste årti.

Et andet aspekt af den nye »**Boldhus-ed**«, der skal redde De forenede Stater fra undergang, kom den **6. december**, da demokraterne i Repræsentanternes Hus åbnede en række offentlige høringer om krisen i den amerikanske automobilektor. Med kapitalfondenes krav om, at de **33.000** ansatte i **Delphi Corporation**, den største underleverandør til bilgiganten **General Motors**, skal gå **60%** ned i løn og acceptere tabet af sygeforsikringer og opsparede pensionsordninger, og GM's planlagte fyringer af **30.000** medarbejdere og lukning af **9** store fabriksanlæg, har krisen i den amerikanske bilindustri nået et punkt, der truer hele den amerikanske samfundsøkonomi. Derfor har **George Miller** fra **Californien**, ledende medlem af **Repræsentanternes Hus' Arbejds- og Uddannelseskomité**, sammen med **16** andre demokratiske medlemmer af Repræsentanternes Hus, taget initiativ til en række høringer, der skal danne grundlaget for et politisk indgreb fra **Den amerikanske Kongres**.

Kongresmedlem George Miller havde sammen med sine kolleger i Repræsentanternes Hus fået inspiration til de offentlige krisehøringer, da de den **17. november** fik besøg

af **150** nuværende og pensionerede fagforeningsledere fra bilfabrikkerne i **Ohio** og **Michigan**. Sammen med **100** medlemmer af **LaRouches Ungdomsbevægelse, LYM**, holdt fagforeningslederne en højlydt demonstration på trappen foran kongresbygningen, hvorefter de i blandede grupper af unge og gamle spredte sig ud i alle kontorerne, hvor mere end **40** kongresmedlemmer og stabsmedarbejdere åbnede dørene til hurtigt arrangerede ad hoc-møder. Dagen inden havde **Mark Sweazy**, formand for bilarbejderforbundet **UAW's** lokalafdeling på Delphis fabrik i **Columbus, Ohio**, sørget for, at **50** af de tilrejsende fagforeningsledere fik mulighed for at mødes personligt med Lyndon LaRouche til en tilbundsående diskussion om de samfundsmæssige og politiske aspekter af krisen i autosektoren.

Siden foråret har **30-40** medlemmer af LYM hver uge omdelt **3.000-5.000** eksemplarer af *Executive Intelligence Review*, med LaRouches politiske kommentarer til krisen i bilsektoren og Cheneys løgne om krigen i Irak, til medlemmerne af Den amerikanske Kongres og stabmedarbejdere i samtlige regeringskontorer i Washington.

Den **22. november** meldte den ordførende direktør for **Ford Motor Company, William Ford Jr.**, sig ind i den offentlige debat om den kriseramte bilindustri fremtid. I en tale i den **Nationale Presseklub** i Washington tog han stærkt afstand fra forestillingerne om, at USA bare kan overlade industriproduktionen til den øvrige verden, og så fortsætte som en eller anden form for service- og forbrugersamfund. Ford er overhovedet ikke overbevist om, at man blot skal sikre sig varerne så billigt som muligt, og så lade være med at bekymre sig om de ødelæggende bivirkninger. Han foreslog seks fælles tiltag fra den amerikanske regering og industri, hvoraf to efter hans mening var af afgørende betydning: »En udfordring af Kongressen til at overveje skattelempler, der kan hjælpe industrien til at omdanne eksisterende, men forældede, fabrikker til højteknologiske produktionsanlæg«, og »en opfordring til investeringer i videreuddannelse og en højnelse af kompetenceniveauet af den amerikanske arbejdsstyrke, der er beskæftiget i produktionen af højteknologiske varer, som kan sikre os ind i fremtiden med bevarelse af amerikanske arbejdspladser«.

I et åbent brev til William Ford Jr., som blev omdelt til medlemmer af **Det amerikanske Senat**, udtrykte Lyndon LaRouche sin fulde støtte til direktørens forslag. LaRouche uddybede samtidig sine egne tidligere fremsatte forslag til en omorganisering af hele den amerikanske automobilsektor. Han skrev bl.a.: »Den amerikanske bilindustri er først og fremmest den vigtigste komponent i vores republiks samlede udviklingskapacitet inden for maskinværktøjssektoren, med opbakning fra en lignende udviklingskapacitet for maskinværktøj indenfor rum- og luftfartsindustrien. Hvis vi afmonterer denne særlige kapacitet vil vi blive en tredje verdens-levning af os selv....«

»Automobilindustrien består ikke af biler; den producerer, blandt mange andre ting, biler. Den kan også producere stort set hvad som helst, vi måtte bede den eksisterende bilindustri producere, som f.eks. et nyt offentligt transportnet, herunder et magnetisvævetogsnet, nøglekomponenter til nye og stærkt tiltrængte energiproduktionsanlæg, vigtige elementer til en genopbygning af landets ødelagte og nedslidte vandsystemer ....«

Som opfølgning på Lyndon LaRouche forslag til en

omstrukturering af den amerikanske automobilindustri, har Executive Intelligence Review udgivet sin første af en række rapporter om de tekniske og økonomiske aspekter af en sådan omstrukturering. Og den første rapport dokumenterer, at den amerikanske automobilindustri faktisk aldrig har været begrænset til produktion af biler. Henry Fords første benzindrevne køretøj var en traktor, og ud af det kom en omfattende produktion af landbrugsmaskiner. Under **2. Verdenskrig** producerede Ford-fabrikkerne jeeps til hæren og B-24 bombemaskiner til luftvåbenet. I **1930** producerede General Motors motorer til diesellokomotiver, som senere også blev anvendt i ubåde og store marinefartøjer. **Chrysler** var hovedproducent af **NASA's** Redstone-raket og forsvarets Jupiter-raket, og under krigen leverede man motorer til de amerikanske tanks. I begyndelsen af **1960'erne** var det Chrysler, der leverede det første og tungeste trin i de Saturn-raketter, som fragtede astronauterne til **Månen**.

VELFÆRD FOR ALLE

Lyndon LaRouches indledende tale til *Executive Intelligence Reviews* seminar i **Berlin** den **6.-7. december** (kan læses på www.larouchepac.com) var, som sædvanlig, oplyftende og bevægende. Desværre har vi ikke spalteplass til **Prometheus** til at bringe hele talen, men vi har udvalgt et enkelt afsnit, hvor LaRouche forklarer nødvendigheden af et nyt **Bretton Woods-finanssystem**, som også var hovedtemaet for valglisten **Schiller Instituttets Venner** under det danske kommunalvalg i **november**. LaRouche sagde bl.a.:

»Problemet er følgende: **Europa** er i lighed med **USA** offer for den nuværende bølge af sofisteri, som fik overtaget i efterkrigstiden. Den såkaldte »**Kolde Krig**« befordrede sofisteriet, for man sagde ikke længere sandheden. Man sagde, hvad man ønskede, at andre skulle overhøre, at man sagde. Man tænkte på konsekvenserne af det, man sagde. Derfor sagde man ikke sandheden, man delte ikke sandheden med hinanden. Lige som i det gamle **Athen**. Europa er i lighed med USA blevet en nation af sofister. Det kaldes »spin« eller lignende. Jeg kalder det løgne.

Under disse omstændigheder er politik blevet til den politik, der kan sælges, og ikke den politik, der burde gennemføres. Men, de ideer, der kan sælges, er stort set identiske med dem, der fra starten har fået os ud i de nuværende vanskeligheder. Eller variationer over samme.

Tag f.eks. globalisering. Man kan ikke have både civilisation og globalisering. Uden en suveræn nationalstat er der ingen civilisation. Sådan har Europas historie været siden **Det gamle Grækenland**. Uden en national suverænitæt baseret på princippet om almenvellet, det almene vel for alle mennesker, som den første og største opgave for en regering – uden det, kan man ikke have en effektiv økonomi.

Lad os tage **Indien** som eksempel. Nogle siger, at Indien, ligesom **Kina**, er en stor succeshistorie. Naive fjolser siger oven i købet, at Kina og Indien er en trussel imod Europa osv., fordi de er i færd med at overtage verdensmarkedet. Sludder og vås! Og enhver med en smule hjerne i Europa ved, at det er noget vås. Hvis de ellers tænker sig om. Globalisering vil ikke virke til gavn for nogen som helst. Globalisering er en form for slavebinding af hele verdensdele.

Se på Indiens befolkning som eksempel. **70%** af befolkningen i Indien lever i desperat og stadig dybere fattigdom – fysisk fattigdom! Hvordan kan det være, at Indien, hvis det

virkelig er en sådan succeshistorie, ikke kan fremskaffe penge nok, indkomst nok, til at forbedre levevilkårene for disse stakkels mennesker? Vi har set det under vore mange besøg i Indien. **Helga [Zepp-LaRouche]** så det i det østlige **Delhi**, som er et helvede af sygdomme. Her kommer mennesker ind fra landbrugsområderne og dør af skrækkelige sygdomme....

Hvorfor er det sådan? Hvorfor lever de under sådanne forhold i et land, der skulle være en succes og en stor trussel imod Europas muligheder for at producere? Fordi de ikke får tilstrækkelig betaling for det, de eksporterer! Folk ser oftest på lønninger, som det, den enkelte tjener. Men løn er ikke hvad en enkelt tjener på at producere. Hvad det i virkeligheden drejer sig om, er den indkomst, den fysiske indkomst, hele befolkningen tjener. Produktiviteten, det åndelige liv, færdighederne, i hele nationen skal findes i *hele* befolkningen. Ikke kun i et udsnit. Ikke kun i en del som har arbejde, mens en anden del ikke har. En nation er en integreret enhed: Det er *hele* befolkningen, der udgør en nations produktivitet.

Så hvad ville der ske, hvis vi forlangte, at Indien og Kina fik en betaling, som svarer til omkostningerne ved fremstillingen af disse produkter i USA eller Europa? Det er det, man burde gøre. Indiens og Kinas produktivitet svarer ikke til det, vi kan præstere i USA eller Europa. Det vil de gerne opnå, men det betyder, man bliver nødt til at etablere en form for samarbejde, hvor hele befolkningen, over en generation eller to, løftes op. Så der over hele verden skabes en eller anden grad af paritet i produktivitet. Til det formål bliver man nødt til at etablere et protektionistisk system!

Lad være med at rende rundt og manipulere med valutakurserne – »den her skal op, og den der skal ned« - nej! Det er vanvid. Man bliver nødt til at etablere en international aftale mellem landene med udgangspunkt i et protektionistisk system som Bretton Woods. Og man bliver nødt til, med udgangspunkt i en højnelse af levestandarden, at beregne det på en måde, som er til fordel for hele befolkningen i alle nationer. Ellers kommer det aldrig til at virke.

Og det er der, vi står. Vi kan gøre det her og nu. Ikke sådan, at vi fra den ene dag til den anden kan realisere de nødvendige forbedringer i levevilkårene på kontinentet og hele planeten. Men vi kan gøre det over to generationer. Vi kan i dag gennemføre en politik, der vil bringe os i den retning....«

BUSH OG CHENEY MISTER GREBET

Den **17. november** fremlagde demokraten **John Murtha** en resolution i **Repræsentanternes Hus**, der opfordrede den amerikanske regering til »på det tidligst mulige tidspunkt« at trække de amerikanske tropper hjem fra **Irak**, og i stedet arbejde på at stabilisere situationen i landet gennem diplomati. Resolutionen afspejlede det forandrede politiske klima i **USA**. Den amerikanske befolknings voksende skepsis overfor **Bush-regeringens** krig i Irak havde endelig fået en stærk politisk stemme. John Murtha er højtdekoreret veteran fra **Vietnam-krigen**, med en **37 år** lang karriere i marinekorpset bag sig, og gennem de seneste **22 år** har han været en af de

stærkeste politiske støtter for det amerikanske forsvar i Repræsentanternes Hus.

John Murthas resolution skabte den mest ophidsede debat i Repræsentanternes Hus i årtier, og da den kvindelige republikaner **Jean Schmidt** kaldte Murtha en »kujon«, var det nær endt i håndgemæng. Vicepræsident **Dick Cheneys** neokonservative republikanske allierede forsøgte at fremtvinge en opdeling af forsamlingen efter rene parti-linier ved at fremsætte et ændringsforslag, der indeholdt en skarpere formulering med krav om »en øjeblikkelig tilbagetrækning«. Men den var der ingen, der hoppede på. Ændringsforslaget blev nedstemt med **403 mod 3**.

Med debatten om John Murthas resolution har vicepræsident Dick Cheney og hans neokonservative netværk nu også mistet kontrollen over Repræsentanternes Hus. Alle-rede i foråret viste Senatet tværpolitisk modstand imod Cheney, da han forsøgte at afskaffe mindretallets ret til filibuster (blokering af afstemninger *-red*) (se også **Prometheus juni '05**). Og da Senatet med **90** stemmer mod **9** vedtog den republikanske senator **John McCains** forslag om et forbud mod »umenneskelig behandling« af fanger i amerikansk varetægt, var nederlaget fuldendt. Vicepræsident Dick Cheney havde personligt forsøgt at banke de republikanske senatorer på plads, men forgæves.

Selv om udenrigsminister **Condaleezza Rice** under sin rundrejse i **Europa** i begyndelsen af **december** højtideligt lovede **Natos** udenrigsministre, at USA i fremtiden vil afholde sig fra enhver form for tortur, truer Det hvide Hus, ifølge de amerikanske medier, stadig med at nedlægge veto imod enhver lovgivning, der indeholder John McCains torturforbud. Men McCain nægter at opbløde sit forslag, og Cheney nægter at opgive muligheden af tortur. Det kan fremkalde en grotesk politisk situation for præsident Bush, hvis Senatet med opbakning fra Repræsentanternes Hus, vedhæfter John McCains lovforlag til f.eks. forsvarsbudgettet.

Skandalerne omkring de hemmelige amerikanske torturfængsler og afsløringen af **CIA**-agenten **Valerie Plames** identitet, de mange indenrigspolitiske nederlag og de dårlige meningsmålinger har, ifølge en artikel i *Berlingske Tidende* den **5. december** af avisens **Washington**-korrespondent **Poul Høi**, skabt en gravkammerlignende stemning i Det hvide Hus. Præsident Bush har tabt tiltroen til alle sine nærmeste medarbejdere og lytter kun til de fire kvinder i inderkredsen: hustruen **Laura**, moderen **Barbara**, udenrigsminister Condaleezza Rice og PR-rådgiveren **Karen Hughes**. Og ifølge Poul Høi kan vicepræsident Dick Cheney godt forberede sig på »orkanen Babara«. Hun er rasende på Cheney og vicestabschef **Karl Rove** og vil have renset ud i Det hvide Hus, inden sønnens politiske eftermæle bliver ruineret for altid.

WEBCAST MED LAROUCHE

Den **11. januar**, kl. **19:00-22:00** dansk tid, kan man på **www.larouchepac.com** følge **Lyndon LaRouche** »live« fra **Washington** i en tale, der bliver transmitteret på internettet.

Prometheus udgives hver måned af **Schiller Institut**et, Postboks 2613, 2100 København Ø, tlf: 35 43 00 33, Giro 564-8408, si@schillerinstitut.dk, **www.schillerinstitut.dk**. **Prometheus** er en videreførelse af **Agro-Nyt**, som udkom framarts 1989 til oktober 2004. Redaktion: Poul Rasmussen (ansvh.), Tom Gillesberg, Percy Rosell og Executive Intelligence Review News Service. Abonnement: 1 år: 2.000 kr. – 6 mdr.: 1.000 kr. – 3 mdr.: 600 kr. *Eftertryk kun tilladt med kildeangivelse.*

ISSN: 1604-2840 *Eget tryk*